

PARLAMENT DE L'ALCALDE DE LLEIDA DURANT LA CONFERÈNCIA ANUAL DE LA DEMARCACIÓ DE LLEIDA DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Bona tarda,

Permeteu-me en primer lloc agrair una vegada més al Col·legi de Periodistes l'organització d'aquesta conferència; un acte que representa, a més, un dels molts punts de col·laboració que l'Ajuntament de Lleida manté amb aquesta entitat que, a Lleida, presideix Rafa Gimena.

La col·laboració entre la Paeria i el Col·legi de Periodistes –i em satisfà molt dir-ho– incideix en temes com la igualtat de gènere, amb el Premi Mila de Periodisme, en la promoció del periodisme entre els més joves, amb el Premi Josep Pernaut, i en l'organització d'esdeveniments com el Dia de la Ràdio o el Simposi sobre Llibertat de Premsa que viurem properament.

Crec fermament en el triangle de relació que existeix entre els Governos, els Mitjans de Comunicació i la Opinió Pública, un triangle que, basant-se en l'ètica periodística i la cultura política amb majúscules, és un pilar de la Democràcia i crea el millor escenari per fer avançar la societat.

Jo crec en una cultura política basada en el diàleg, en la reflexió, en la comprensió de les opinions del contrari, en el debat de les idees i dels projectes, en la capacitat de decisió de les majories elegides i el respecte a les minories. Em vull distanciar de les noves dinàmiques que plantegen confrontacions basades en la destrucció de l'adversari, en el populisme i en la simplificació de la realitat i del missatge.

Actualment, el nivell d'immediatesa, de "soroll" i d'agressivitat que generen les xarxes socials de vegades ho fa difícil però em mantinc en la meua línia d'escoltar tothom, de

ser l'alcalde de tothom i d' aconseguir els màxims atansaments entre totes les idees que estan representades a la Paeria i que, representen, per tant a la ciutadania.

Una nova manera de fer en política s'ha apropiat del debat públic i, al meu entendre, negativament. Sobresurt la frase curta, el joc de paraules, el gir xocant i, si m'ho permeteu, l'acusació sense proves i, el més greu, l'acusació anònima.

Rebutjo els canvis en el llenguatge als quals alguns ja s'han acostumat. Substituir la riquesa d'una frase o la bellesa del concepte paraula per conceptes com "piulada" em semblen retrocessos culturals de segles, facilitats, això sí, per la tecnologia.

Crec en la paraula, en la llengua, en els mateixos termes que remarcava el lingüista Joan Solà: *"si una llengua no ens serveix per crear-hi comunicació i bellesa, de què ens serveix?"*

En molts sentits, em vaig formar com a polític i com a persona vivint la lluita antifranquista real, la que vàrem dur a terme quan Franco encara era viu i quan vivíem en la Dictadura, amb tots els riscos que allò representava. Les represàlies que llavors es podien patir eren greus.

Les meves vivències d'infantesa i de joventut em van marcar per sempre i m'ajuden a entendre i a assimilar algunes batalles polítiques d'ara, molt virulentes, però, per sort, amb una violència que és a la xarxa i poc al carrer. Aquesta violència "virtual" –com que vaig córrer els riscos "reals" que abans us deia- la puc assimilar perfectament.

Puc assumir a títol personal les ferides que la disputa política pot generar, però no puc tolerar que la ciutat en surti perjudicada.

Les noves formes polítiques han afectat, també, el debat municipal. Amb tot el respecte per les diferents formes d'exercir oposició, em costa, però, trobar la defensa de l'interès públic en les 2.190 peticions d'informació o en les 26 reclamacions presentades a la GAIP (la Comissió de Garantia del Dret a la Informació Pública) que han fet 4 dels 6 grups a l'oposició. Em costa veure què aporta a la ciutadania les hores que els

funcionaris de la Paeria han invertit en atendre totes aquestes consultes. En aquest mateix sentit, quatre grups de l'oposició han presentat 157 mocions en les quals el 60 per cent no són temes directament de Lleida.

I aquest context es produeix en una institució que sempre obté les màximes qualificacions en transparència. Em sento orgullós, des de la Paeria, per haver assolit per tercer any consecutiu el distintiu Infoparticipa, amb el 98% de transparència (exactament el mateix percentatge que Barcelona i Girona) en l'avaluació dels ajuntaments catalans que cada any realitza la Facultat de Periodisme de la Universitat Autònoma de Barcelona.

La cultura política que defenso implica, sobretot, tocar de peus a terra, sortir al carrer, escoltar la gent. No construir mons virtuals o cercles tancats al voltant dels quals només girem els polítics i les xarxes i amb què la ciutadania es queda al marge i no se sent ni representada ni escoltada.

Hem de tenir present que seguim vivint temps difícils. A nivell general, davant de la crisi, la ciutadania no ha rebut les solucions que esperava i d'aquí venen els girs populistes i extremistes en determinats països –a dreta i a esquerra- i, molt particularment, la crisi de les institucions europees.

Fa pocs dies, el sociòleg Manuel Castells publicava un article d'opinió a la premsa on es feia la següent pregunta: *“Renaixerà la socialdemocràcia?”*

Crec que molts de nosaltres estarem d'acord en què la socialdemocràcia, juntament amb la democràcia cristiana, és el projecte polític més important de l'últim mig segle a Europa, que ha contribuït decisivament a la millora del nivell de vida dels treballadors, a la pau social, al consens polític i a la construcció europea.

A la pregunta de Manuel Castells, *“Renaixerà la socialdemocràcia?”* jo responc que és imprescindible per recuperar l'Estat del Benestar. Cal mantenir els seus valors i el relat històric per afrontar la realitat i els problemes d'ara. La justícia social, la solidaritat, l'humanisme, la participació ciutadana i el progressisme són els instruments amb què

hem de construir la recuperació econòmica i, molt especialment, fer que aquesta també generi la recuperació social.

Hi ha una necessitat imperiosa de cohesionar la societat després d'una crisi que l'ha esquerdat. Des dels municipis (que juntament amb les famílies i amb les entitats solidàries hem estat els puntals per suportar la crisi) hem de posar ara el ciment per cobrir i eliminar aquestes bretxes.

Per això estic plenament convençut que les ciutats som els laboratoris d'aquesta nova socialdemocràcia que cal construir. Perquè és al món local on s'ha generat l'atenció ciutadana davant de la crisi. I també perquè aquesta resposta ha estat possible per la fortalesa del catàleg de serveis públics que els ajuntaments, i puc parlar amb propietat del de Lleida, hem creat en les darreres dècades.

Les ciutats tornen a estar més que mai en el centre de la vida política i hem de seguir fent l'activitat que ens defineix: política de proximitat, gestió per al ciutadà, serveis públics, promoció econòmica i atenció a les persones. Som un espai de convivència, de progrés individual i col·lectiu. Hem de procurar la inclusió social de tothom, oferir il·lusió i esperança en el futur, tornar a activar l'ascensor social.

En un món on trontollen Estats i Nacions, les ciutats som el factor d'estabilitat a escala "macro", de la mateixa manera que la família ho és a nivell "micro".

Com a primers agents de la nova socialdemocràcia, els ajuntaments hem de saber gestionar la capacitat redistributiva de les nostres polítiques per assegurar l'Estat del Benestar. En aquest sentit, em reconforta assegurar que els serveis públics de la Paeria no han patit retallades durant la crisi, al contrari, s'han reforçat.

En quins aspectes estem incidint particularment?

El primer i més important és l'educació. És imprescindible per afavorir una igualtat d'oportunitats efectiva i procurar el desenvolupament individual i col·lectiu.

Els que parreu sovint amb mi coneixereu la meua insistència amb els centres de reforç educatiu per a nens i nenes amb risc. Lleida té, ara, una xarxa d'11 centres –dels quals 6 són municipals i 5 d'altres entitats-, que atenen 600 infants i adolescents.

Els considero un factor clau per a la convivència futura, perquè donen esperança als infants i a les seves famílies. Fa poc vaig visitar un d'aquests centres educatius i una noia, amb tota la il·lusió i la fermesa del món, em va dir que de gran volia ser advocada i que faria el possible per estudiar Dret i fer realitat el seu somni.

M'he trobat, també, amb algun nen, jugant a la plaça, que em diu que, de gran, vol ser Pirmi. No cal dir que intento enviar-los d'immediat a Centres Oberts, o Pas a Pas, on canviaran la vocació i, sobretot, l'esperança.

Considero aquesta xarxa de centres com un exemple del paradigma de base socialdemòcrata i demòcrata cristià que hem d'aplicar els ajuntaments, que aplica la Paeria i que no hem de deixar de reforçar. També són un exemple la xarxa municipal d'Escoles Bressol i tot el ventall de serveis educatius en què intervé l'Ajuntament que inclou la FP, la formació d'adults, la formació artística, l'ocupacional i moltes altres, fins arribar a 10 àmbits curriculars.

En l'àmbit dels serveis a la ciutadania, també incloc el servei d'autobusos urbans gratuïts pels escolars i per a la gent gran, o el servei de Teleassistència gratuït i universal que oferim, que compta amb més de 5.000 usuaris i que és un dels més avançats de tota Espanya.

I interpreto de la mateixa manera l'aposta de la ciutat per la cultura, a la qual destina un 4'6 per cent del pressupost, en la línia de les grans capitals europees.

Igualment, destaco la Participació. Ara emprenem un procés participatiu perquè la ciutadania pugui decidir el destí d'un milió d'euros del pressupost municipal, per a inversions més properes.

A escala d'Administració Municipal, la contenció econòmica d'aquests anys ha fet reduir el personal de la Paeria i, legalment, hem pogut cobrir només les vacants d'Educació i Atenció Social i, parcialment, les de Guàrdia Urbana. Obviament, 8 anys de reducció efectiva de personal ha deixat algunes àrees municipals sense els recursos humans òptims.

Ara que tornen a incrementar-se els ingressos per efecte de la recuperació econòmica - que no per pressió fiscal- tocarà a partir de 2018 convocar Oferta Pública d'Ocupació pels àmbits de l'Ajuntament que més ho requereixen.

Oferim a la ciutadania un "salari social" per la via d'un catàleg de serveis públics potents. Us aporto una xifra il·lustrativa. A l'Ajuntament de Lleida, al 2016, els ingressos fiscals per habitant van ser de 848'6 euros i la despesa corrent per habitant (és a dir, els serveis rebuts) van ser de 966'8 euros, per tant, 118 euros de diferència en favor dels serveis als ciutadans. A més, per donar encara més valor a aquest indicador, hem de tenir present que, de cada 100 euros en impostos que paga un ciutadà de Lleida, només 7'80 euros són de l'administració municipal.

Com he assenyalat abans, la recuperació econòmica no està arribant a moltes famílies i empreses i hi ha gent que té feina però que viu en situació de pobresa, per la pèrdua de drets laborals i sous que no arriben a les condicions necessàries. Avui mateix, la premsa diu que els treballadors no recuperaran poder adquisitiu fins el 2020. L'Ajuntament de Lleida rellançarà el Pacte Social per la Ciutadania amb els sindicats, amb el primer objectiu de sumar esforços per defensar els drets dels treballadors, lluitar per la creació d'ocupació i contra la precarietat laboral i aportar un salari en forma de serveis de ciutat.

L'ocupació ha de ser, encara, una prioritat de les administracions. A Lleida, en els darrers anys, el Parc Científic ha estat un important motor de creació d'ocupació i continua tenint grans perspectives de creixement. Hi ha previstes en les properes setmanes tres ampliacions empresarials.

Amb aquestes tres ampliacions empresarials i en un termini d'entre 6 i 18 mesos, el parc crearà uns 200 nous llocs de treball, als quals caldrà sumar els 350 més que generarà la ubicació de l'Associació d'Empreses de Tecnologies de la Informació (AETI) en l'antiga

seu del Quarter General d'Artilleria a Gardeny. L'any que ve, al Parc hi treballaran més de 2.000 persones, la majoria, joves titulats universitaris o de Formació Professional. En l'àmbit de la Promoció Econòmica, GlobaLleida, el projecte compartit amb la Diputació, la UdL i les Cambres, ha ajudat a crear 80 empreses el darrer any a la província i ho seguirà fent encara amb més força.

Un dels projectes més satisfactoris que hem iniciat al 2016 és la posada en marxa del Centre Experimental de la Cinematografia i les Arts Audiovisuals de Catalunya, amb seu al Magical de Gardeny. Crec que és una de les finestres al món cultural i de la creació més interessants que Lleida ha obert en els darrers temps i que entronca plenament amb el sistema de centres educatius artístics i de festivals culturals que hem bastit els darrers temps.

La creativitat i la cultura són una indústria de futur i Lleida hi aposta fortament amb projectes il·lusionants com el que acabo de citar, ó com el Museu de la Ciència i el Clima, també en l'àmbit de Gardeny, dedicat a la cultura científica que s'inaugurarà al Maig, amb el llegat Joan Oró. O la conversió de l'antiga Audiència en la nova seu del Museu Morera; unes obres que licitem al Maig.

I des del govern municipal mantenim l'aposta pel desenvolupament comercial de Lleida, amb l'objectiu que la ciutat sigui més competitiva i atractiva, perquè guanyi projecció i perquè, també, es generin nous llocs de treball. Tres grans projectes comercials amb inversors al darrere són indicadors del potencial que se'ns reconeix.

Encara dins del capítol de la promoció econòmica, l'empenta de l'espai on ens trobem, la Llotja, com a motor del turisme de negocis a Lleida, es manté. En el primer mes de gestió per part de l'Ajuntament, s'han contractat 11 nous congressos que s'aniran celebrant fins al 2020. I en aquest primer mes també us puc dir que s'han multiplicat per 2'5 els usuaris de l'equipament respecte al mateix mes que l'any passat.

El potencial empresarial de Lleida pot ser encara major amb el desenvolupament de les infraestructures de comunicació que reivindicuem: la connexió al Corredor Ferroviari Mediterrani, i la millora de les Nacionals 230 (a França per l'Aran) i 240 (a Tarragona) així com la C-14 cap a la Seu d'Urgell.

Les nostres oportunitats de progrés no poden veure's minvades per aquestes mancances. La ciutat i la seva àrea han d'aprofitar l'emergent sector de la logística, vinculat a la globalització i als nous models comercials.

Perquè una ciutat avanci cal potenciar, també, els seus senyals d'identitat. I Lleida té en perspectiva diferents projectes d'envergadura que representaran un salt endavant per a les seves principals icones.

Una d'elles és el Parc de les Basses, el Parc Alcalde Pons. L'Ajuntament de Lleida va contractar els treballs de redacció de l'ordenació general i la fixació de les diferents fases del conjunt del Parc de les Basses i del Pla Especial pel Càmping i la Restauració. El mes de Maig presentarem l'avanç d'aquesta planificació.

I el proper divendres presentarem ja el Pla d'actuacions immediates de millora en l'espai públic de les Basses, per adequar-lo i per organitzar els seus accessos, aparcaments i mobilitat.

Una de les meves evocacions més personals de Lleida és la visió de les piragües al riu Segre. L'equip de govern municipal està treballant en la redacció del Pla d'Usos del Riu, que incidirà en el seu paisatge, en el sanejament, es plantejaran actuacions en els marges drets i esquerres i també s'especificaran els usos esportius, incloent un canal d'aigües braves i la possibilitat de què les piragües puguin baixar pel tram central i més urbà del riu, entre les comportes i Rufeà. El mes de juny presentarem aquest Pla d'Usos del riu Segre.

Al 2018 farà cent anys que la Seu Vella va ser declarada Monument Històric Artístic Nacional, essent paer en cap de la ciutat el doctor Humbert Torres, pare del poeta Màrius Torres i de l'estimat Víctor.

Al Turó de la Seu Vella encara falten actuacions d'envergadura, com les que properament es duran a terme, amb el suport de l'Estat i de la Generalitat, que restauraran la Porta dels Apòstols, el Campanar i la coberta del Claustre. La Paeria

també avança en la redacció del Pla de Muralles de la Seu Vella i, també, de Gardeny, per abordar la seva restauració integral.

Mentre es realitzen aquests treballs, continuarà avançant durant aquest any la revisió de la memòria de la Candidatura per ser Patrimoni Mundial d'acord amb les recomanacions de la mateixa UNESCO.

Acabo aquest passeig per les icones de Lleida referint-me a l'Horta, que aquests dies ens està regalant unes imatges precioses dels arbres florits i que aquest cap de setmana ha estat, a més, un espai de cultura musical.

Pel que fa a l'Horta, estem treballant per promoure la marca "Horta de Lleida" d'acord amb el conveni que vàrem firmar recentment amb GlobaLleida. És una iniciativa que forma part del Pla d'Usos de l'Horta de Lleida i que està elaborant la Paeria amb una important vessant de participació ciutadana. L'objectiu és potenciar l'activitat agrària, la vinculació de l'horta i la ciutat i la preservació dels valors socials, històrics, ambientals i paisatgístics d'aquesta zona.

Acabo

He pres l'Horta de Lleida, les Basses, la Seu Vella i el riu Segre com a símbols de Lleida i exemple de la ciutat amb caràcter i arrels i que mira al futur amb il·lusió i esperança amb unes prioritats molt marcades:

- fer que la recuperació econòmica esdevingui, també, recuperació social.
- continuar prioritzant l'educació com a eina de cohesió i d'igualtat.
- desenvolupar els sectors on Lleida té una diferència amb el país: la indústria i la nova oferta comercial.
- desenvolupar la indústria cultural.

Així mateix, en tot període intens de transformació, la ciutat elabora el seu Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Els grans salts de la ciutat s'han produït sota el guiatge d'un Pla General. Del Pla Fontseré, del 1865 (el primer Pla d'Urbanisme Modern

de la Ciutat de Lleida) saltem al segle XX que ha estat intens pel seu nivell de planificació urbanística, amb quatre plans generals, el darrer dels quals del 1999.

Ara cal, per tant, acabar i endegar el Pla en què estem treballant i que preveiem portar a aprovació inicial el proper mes de juliol.

Moltes gràcies

Àngel Ros i Domingo
Paer en cap

La Llotja de Lleida, 4 d'abril de 2017